

La tribuna

Del simulacre a la presa de pèl

Som davant les males formes, davant pràctiques que neixen d'una desconsideració

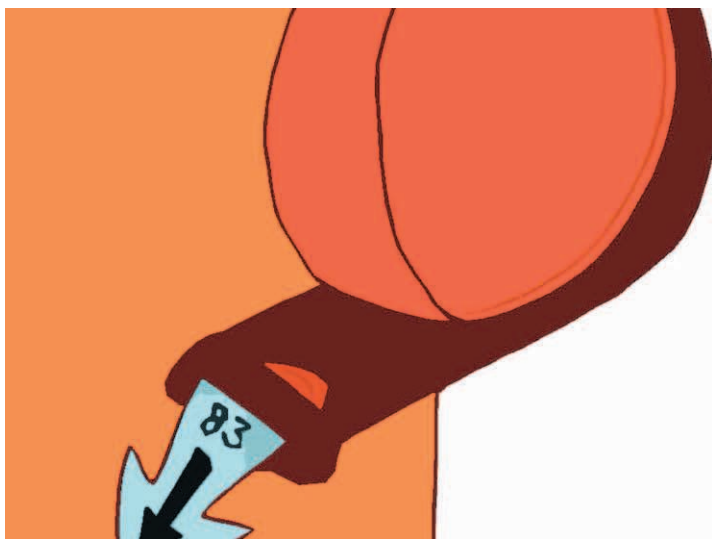
JAUME
Bartumeu

Dimecres passat en aquesta mateixa tribuna comentava els problemes que apareixien, en un sistema democràtic, quan el Govern no respectava el principi constitucional fonamental de la separació dels poders.

L'endemà, dijous, en defensar davant el Consell General, en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, l'esmena a la totalitat al projecte de llei del Pressupost general per al 2012, ja vaig denunciar –sí, aquesta és la paraula– que el Síndic, amb les seves presses i els seus escurçaments de terminis, ens estava negant el dret a debatre amb un cert rigor, amb el màxim coneixement, el Pressupost.

Deia el dijous 15 de desembre, al faristol de la Sala del Consell General, i ho repeteixo avui en aquesta tribuna que, d'aquesta manera, pel camí que el Síndic ha volgut imposar-nos amb aquesta tramitació del pressupost per l'any vinent, no es pot exercir responsablement el mandat de consellers generals. I també reitero avui que les «noves formes» de DA fan que el debat del pressupost sigui, clar i català, un simulacre. Tant és així que l'endemà del debat de totalitat la sindicatura del divendres passat, 16 de desembre, va acordar (per 3 a 1, amb el vot contrari del conseller **David Rios**) que els terminis d'anàlisi de la documentació pressupostària es reduïssin dels cinc dies hàbils que fixa el Reglament del Consell a mig dia. Això fa més evident encara que DA ha promogut una acció simulada, un simulacre de debat.

Ahir al matí la comissió legislativa de Finances i Pressupost va començar a les 10.12 hores, el que l'ordre del dia definia cerimoniosament com l'«Anàlisi de l'informe

del ponent relatiu al projecte de llei del Pressupost per a l'exercici 2012».

A les 10.31 hores, dinou minuts més tard, la comissió havia enllestit. Simulacre doncs i ben gros.

OBSERVAVA ahir al matí a les xarxes socials com un ciutadà, gens sospitós de votar socialdemòcrata, qualificava sense embuts el procediment promogut pel Govern i executat pel Síndic de «presa de pèl».

Ho subscric. Per haver-ne estat, en primera línia i junt amb el company conseller **David Rios**, la víctima directa he de dir que, efectivament, hauríem fet més bé d'estalviar-nos d'emprar hores en analitzar, amb un termini molt limitat pel Síndic, el Pressupost i a formular-hi 13 esmenes parcials. Unes esmenes que proposaven al capdavant modificacions a 26 articles i conceptes del pressupost pel 2012 i que havíem motivat amb arguments treballats.

No ens calia fer-ho perquè el Govern i la Sindicatura de DA ja havien decidit que no calia perdre temps. De fet només els haurem fet perdre dinou minuts. Dinou!

Fa gairebé vuit mesos que el Síndic **Vicenç Mateu** prenia possessió amb un discurs en el qual manifestava:

«Iniciem en aquest acte un compromís de servei i col·laboració amb tots vosaltres, des del ben entès que

No s'hi val a pensar que les urnes els van donar l'exclusivitat de representar Andorra i de decidir quines són les fronteres del debat

des d'ara mateix, volem ser els síndics de tots, amb independència de l'adscripció política i de l'aritmètica parlamentària, garants de la equanimitat i justícia que han de presidir els treballs d'aquesta Molt Il·lustre Assemblea» (*Diari Oficial del Consell General* núm. 3/2011, pàg. 7)

TOT JUST 236 DIES després ja hem vist el pa que hi donen amb aquestes noves formes d'actuar i, també, com l'equanimitat i justícia han desaparegut.

Som, sense cap dubte, davant les males formes, davant pràctiques que neixen d'una desconsideració, d'un menysteniment de la independència institucional del Consell General. És la traducció de la voluntat de manar per damunt de les regles i els procediments, amb un personalisme autoritari que no s'atura.

S'està intentant consolidar una política d'instrumentalització de totes les institucions al servei del po-

der executiu. I es fa sense respecte i amb males maneres.

Es considera que tots els ens i organismes –i també doncs el Consell General i els que el presideixen– s'han de subordinar a les directrius del cap de Govern.

Som davant d'una patologia preocupant i contrària als principis d'un sistema democràtic parlamentari, amb separació de poders i de funcions. Es tergiversen els continguts de la Constitució i tot es pretén situar al servei de la majoria.

El 3 d'abril les ciutadanes i els ciutadans van dir que volien, majoritàriament, un govern de DA.

Així ho vam reconèixer i ho reconeixem.

Les eleccions van deixar les coses clares pel que fa a l'aritmètica parlamentària. Un 55% dels electors va donar a DA el mandat de dirigir el Govern i la llei electoral li va atribuir un 79% de la representació al Consell General. D'altra banda un 35% d'electores i electors van encomanar al PS el treball d'oposició, indispensable en un sistema parlamentari, i la llei electoral ens ha donat un 21% de la representació.

Això és així i no hi ha cap discussió a fer.

Però el que no s'hi val és a pensar que les urnes han donat a DA l'exclusivitat de representar Andorra i de decidir quines són les fronteres del debat.

Perquè hi ha dies que sembla que gairebé hauríem d'agrair al Govern que es digni acudir al Consell General de tant en tant, i es molesti a contestar algunes de les nostres demandes d'informació. Sí, gairebé ho hauríem d'agrair, de tan evidents i reiterats que són els menysteniments al paper institucional del parlament i als drets de l'oposició parlamentària.

Insisteixo: ens estan negant el dret a debatre amb un cert rigor, amb el màxim coneixement. Així no es pot exercir responsablement el mandat de consellers generals. ≡ **President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata**